

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe un an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 120.

Sâmbătă 14 (26) Iulie

1884.

Nou Abonamentu

la

„Gazeta Transilvaniei.”

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe un nou abonamentu, care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fôiei noastre.

Abonamentulu: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șase luni 18 franci, pe un an 36 franci.

Rogăm pe d-nii abonați ca se binevoiescă a-și reînnoi de cu vreme prenumerările pentru ca trimiterea ziarului să nu se întrerupă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Brașov în 13 (25) Iulie.

Peregrinagiulu celor o sută de Unguri la teatrulu cehic din Praga a produsu o discuțiune interesantă în ziarele din monarhia.

Acum se pronunță și organulu de frunte al Nemților centraliști din Austria în cestiunea înfrățirii între Praga și Pesta și modul cum se pronunță este foarte instructiv.

Mai întâiu „Neue freie Presse” — căci de acestu ziaru e vorba — amintescă călătoria lui Rieger la Peșta, la începutulu erei autonomistice, cu scopu de a câștigă amiciția și sprijinulu Maghiarilor. Aceștia nu-i dăseră nici da, nici ba, așteptându se vedă ce se va alege din experimentele comitelui Taaffe.

În cele din urmă dorințele Cehilor totuși avură un succesu ôrecare Ce-i dreptu, dice „Neue fr. Presse,” înfrățirea ceho-maghiară e încă o plantă crudă, pe care o udă numai „Politik” și „Pesti Naplo.” Ungaria la înfrățire n’a fostu reprezentată decâtu printr’unu dascălu și printr’unu architectu. Apoi continuă așa:

„După ce unele foi seriose unguresci încep a discuta condițiunile, sub cari s’ar puté primí alianța Cehilor; după ce și „Nemzet,” organulu guvernului, află de lipsă a se pronunță cu privire la simpatiiile Cehilor; după ce în fine tocmai acum cei din Pesta ne sfătuiesc din nou se capitulăm: după tôte aceste nici noi nu mai putemu tăcê, ci trebuie se arătăm, ce atitudine credem noi, că vomu avé se observăm în viitoriu față cu o apropiere între Cehi și Maghiari.

Pentru noi Nemții apropierea, înfrățirea séu alianța loré este cu totul indiferentă. Numai atunci amú puté atribuí unei asemenea manifestări de simpatii și antipatii naționale o însemnătate politică, când amú presupune, că organizațiunea internă a monarhiei depinde dela aceea că la care parte se voru alătura Maghiarii. Această presupunere nu-o putemu însă admite nici ca Nemți, nici ca Austriaci, nici ca partizani ai organizațiunii actuale dualistice. Ce privescú Maghiarii în națiunea cehică și ce așteptă Cehii dela Maghiari nu ne împôrtă. Noi scimú numai astú că Ungaria după dreptu nu se pôte amesteca în afacerile interne ale Austriei. Scimú de altă parte că Ungaria nu urmăresce decâtu interesele sale.

Cu totul altă întrebare este, că ôre din punctulu de vedere al statulu ungurescu este de dorit ca năsuințele de independență ale Cehilor se ia o analogă dezvoltare cu cele unguresci; ôre reacțiunea faptică a organizațiunii interne a Austriei, asupra Ungariei, care e tocmai așa de netăgăduită ca și reacțiunea Ungariei asupra Austriei, va fi mai favorabilă decât se va da la o parte influința Germanilor și va fi înlocuită prin aceea a Slavilor? Pozițiunea Maghiarilor din Ungaria este multu mai amenințată de aspirațiunile Slavilor, decâtu pozițiunea Nemților în Austria.”

Nemții de o parte, Slavii de alta. Aspirațiunile slave vé amenință și pe voi ca și pe noi” dicu cei dintâi cătră Maghiari. „Numai în alianță cu Slavii, Ungurii potú scăpă de centralismulu austriac și de germanismu” dicu de altă parte Cehii. Cări din doi sunt mai buni amici ai Maghiarilor?

Nici unul. Astăzi Maghiarii nu se mai bucură nici măcaru de simpatia ortacilor loré de odinioară, a Nemților dualiști. Nemții se baséză pe bogăția și cultura loré, Slavii pe numărulu loré celú mare și pe aceea că sunt muncitor; pe ce se baséză Maghiarii, ce aliați au ei, cum credú ei că-și vorú asigura existența și independența împresurați de germanismu și de slavismu și isolați chiar înlăuntrulu statulu ungaru de celelalte naționalități, cari forméză doué din trei părți ale poporațiunei lui?

De ar fi numai isolați! Sunt însă chiar învrăjbiți cu popórele din întru. Ce le pôte folosí în asemenea împrejurări înfrățirea de ađi pe mâne cu Cehii? Când va sosi timpul criticu, ei totú isolați și învrăjbiți vorú fi.

Aceste sunt fructele unei politice nesocotite.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alú „Gaz. Trans.”)

Paris 25 Iulie: De erí séră până ađi diminețá au muritú în Marsilia 16 și în Toulon 20 ómeni de coleră.

Roma 25 Iulie. — Guvernulu a luatú măsurí pentru stabilirea unei carantine de 5 zile în granițe în munții Breneri, are de gândú se ia astfelu de măsurí și la Pontebba și Cormons, puncte de lângă granițele austriace.

Cronica zilei.

La 10 Augustu se va ținé în Lăpușulu ungurescu adunarea despărțeméntulu alú XII-lea alú Asociațiunei transilvane. La băile din apropiere, Stoiceni, se va aranjá și unú balú în favórea Asociațiunei și a școlei gr. cat. din Lăpușu. Diletanții d-lui S. Moldovanu din Beclénu vorú da o reprezentațiá teatrală. Se speră, că adunarea va fi câtú mai bine cercetată. — Mai la vale publicámú apelulu.

Ministerulu ungurescu a însărcinatú pe d-nulu Iulius Olah sé călătoréscă pe la tôte băile și locurile de cură din Ungaria, și sé compună unú conspectu generalu despre ele. Unele comune din țéră au fostú încunoșciințate despre acestu în scrisu de ministrulu Tisza, cu observarea, că prin unú astfelu de opú băile și isvórele mineralice din patriá devinú mai cunoscute în lume.

Subprefectulu comitatulu Timișórei a adresatú o circulară cătră tôte autoritățiile, prin care îndemnă pe fie-care amplotatú sé sprijinéscă câtú mai multu societatea ce s’a întemeiatú în Timișóra pentru lățirea limbei maghiare prin întemeierea de asiluri pentru copii. În circulară se dice: „Este o frumoasă misiune a amplotaților cármuirii, sé întărăscă cinstea și alipirea cătră ideea de statú maghiaru și sé lucre, sé lase și generațiunei viitoare astfelu de sentimente. Mě bucurú, că potú constată, că corpulu amplotaților din comitatulu Timișórei și-a implinitú în acestá privire chemarea în modulú celú mai strălucitú, sprijinindú cu celú mai bine întemeiatú entusiasmú fie-care mișcare, alú cărei scopú și tendință le inspiră zelulu naționalu.” — Dați numai înainte!...

Senatulú academicu alú universității din Cernăuți au hotărítú, sé insiste pe lângă guvernú sé întemeeze acolo o facultate de medicină.

„The Standard” din Buenos-Ayres, vorbindu de succesulu ce D-ra Theodorini, Románca a avutú éráși în opera „Poliuto,” dice: „Primadona, d-șóra Teodorini este o artistă perfectă. Joculu ei este desevérșitú și vocea ei o minune de dulcétá și de cultivare.”

Rectorulu universității din Agram Lorcovicí a fostú suspendatú pentru, că s’a împotrivitú cercetárilor în afacerea manifestulu studenților. Secretarulú Hervovicí e însărcinatú sé continue cercetarea

„Le Pays” spune, că procesulu afacerii dela Orfeu se va juecá în Septembre de curtea de jurați din Ilfovú.

Secereu grăului a începutú dice „Unirea,” în totú județulu Dêmbovița, săptămána acestá. Grăulu, care era foarte frumosu până la începerea ploilor a cam suferitú pe alocurea: fiindú spiculú pré mare și greu, a fostú doboritú de ploi. Sămănturile de porumbú sunt satisfăcétóre, afară de unele localități încate unde după scurgerea apelorú porumbulu a rémasú gălbiniósú.

Circulațiunea pe linia ferată între Comarnicú și Sinaia s’a întreruptú, după cum amú anunțatú deja. Podulu dela tunelú dintre aceste doué stațiuni a suferitú marí stricăciuni. Circulațiunea se face prin transbordare. S’a luatú măsurí ca linia sé fie restabilită câtú mai curéndú.

Ministrulu de rășboiu alú Austriei a începutú lucrările sale pentru construirea unui portú în Sebenico, unde, după cum se spune, se va muta și arsenalulu de marină dela Pola.

Joi s’a începutú în senatulú francesu discușiunea proiectulu de revisuire a constituțiunei franceze.

Ministrulu-președinte Ferry a declaratú în consiliulu ministerialu, că pertractările cu China iau o direcțiune bună. Vice-regele din Nanking tratéză acum cu Patenôtre despre despăgubirea speselorú de rășboiu.

Dr. Koch a primitú dela Grévy ordinulu legiunei de onóre. Ordinulu i l’a prezentatú Dlú de Coursel.

Cu prilejulú desbaterei asupra convențiunei comerciale cu Spania, ministrulu italianu Mancini a datú a înțelege, că nu pôte cere retragerea ministrulu Pidal, de ôre ce acesta este conducétorulú uniunii conservátóre liberale, pe care se razimă ministrulu Canovas.

În Germania advocații respingú cu indignațiune procesele oferite de cămătarí cunoscuți. Procurorulú Herz din Mannheim, care spriginise într’unu procesu pe unú cămătaru, a fostú pentru acestu înfruntatú din partea juriulu de onóre a procurorilorú germani.

Afacerea conflictulu serbo-bugaru se va trata în conferențe diplomatice. Representanții Austro-Ungariei, Germaniei și Rusiei au primitú deja instrucțiuni pentru tratările, ce se vorú face în Belgradú, cu privire la cestiunea de dreptu dela Bregova și în Sofia, cu privire la cestiunea emigranțilorú.

Se scrie din Têrnova că camera s’a închisú Luní.

A doua ședință a conferenței din Londra s’a aménatú, din pricină că unorú ambasadori nu li s’a trimisú încă instrucțiuni cu privire la propunerile financiare.

Congresulu naționalu grecescu s’a întrunitú în zilele acestea pentru alegerea unui nou patriarhú. Se crede, că Pórta va pune multe piedici lucrărilor lui și că voesce a-și arogá dreptulu de-a numi pe patriarhú.

Din Varșovia se scrie, că între cei ce au luatú

parte la conspirațiunea în contra Țarului, sunt și studenții poloni, neguțătorii evrei și câțiva funcționari germani.

*

Serbarea Ramazanului a adusă câtă-va liniște în Egipt. Intre Arabi e mare febră; dorul de răsunare se pronunță în totu locu. Gordon a dîsu: „Dacă Madiul nu va fi zdrobit, va zdrobi elu pe alții.”

*

Din Algeria se scrie, că în decursu de trei zile orășul a fostu într-o continuă febră. Poporul străbatea ulițele strigându mereu: „Josu cu Evreii.” Voindă a aprinde cu petroleu sinagoga loră, a intervenit armata. Evreii s'au baricadată bine în casele lor.

Dieta Bucovinei.

„Neue Freie Presse,” scrie în numărul său de Miercuri următoarele șire, cari dau pe față gândurile ei ascunse:

„In 21 Iulie st. n. s'a deschisă dieta Bucovinei cu o cuvântare a noului căpitanu alu țării, a baronului de Vasilco. D-nu Vasilco a mai fostu și sub Hohenwart căpitanu alu țării Bucovinei și sub conducerea lui votă atunci dieta din Cernăuți adresa sa despre dreptul istoric alu Bucovinei, după cum eră moda în celelalte diete, fără a lăsa afară și pe cele din Vorarlberg. Acum mergu lucrurile pe altă cale; de vreme ce federalismul domină în consiliulu de stat, dietele sunt desbrăcate de nimbulu politic și hr. Vasilco se mulțamește și cu asta. Elu are chiar bunătatea, se recunoscă, că limba germană este o legătură pentru poporele monarchiei. Dacă nu ar fi voită să recunoscă această, dieta i s'ar fi împotrivit. Fără limba germană pertractările dietei Bucovinei ar fi sémănată cu zidirea turnului babilonic. De altfel, întreaga dietă a Bucovinei, în care mai toți prefectii din țără împreună cu presidentulu ei sunt aleși deputați, este unu instrumentu, cu care poți cânta ușor totu felulu de melodii. De-aru fi tôte adunările reprezentante ale poporului astfel, ce ușor ar fi domnia în Austria!”

O altă foie germană aduce unu resumat alu cuvântării baronului Vasilco. În vorbirea sa acesta își aduce cu plăcere aminte de antecesorulu său, își exprimă speranța, că deputații cu toții împreună voru lucra pentru cea mai potrivită deslegare a problemelor, ce are dieta a rezolvă; accentuează egala îndreptățire a tuturor naționalităților din țără precum și recunoșterea limbei germane, de cea mai deplină dezvoltată și mai potrivită pentru reciproca loră înțelegere și sfățuire. Vasilco salută apoi dieta, spunendu-i că ea e sprijinită în lucrările sale de către stăpânire, și sfărși cu strigare: Să trăescă Impăratulu!

Sărbătorirea lui Horia și Cloșca.

Sub acestu titlu cetim în organulu Săculor „Székely Nemzet” dela 24 Iuliu următoarele:

„Acelor doi aventurieri români opincari, cari cu pajura împăratulu Iosif” au nebunit pe olăhimea din Ardel până când funea i-a ajunsu la gât, acelor doi eroi” nici prin gându nu le-a plesnit, că după 100 de ani se voru afla cărturar, cari voru aranja o sărbătoare națională serioasă în amintirea martiriului lor. Și totuși s'au aflatu.

Dincolo, în România, reuniuni, societăți, tineri universitari cu deplină însuflețire națională s'au pus pe lucru, și provocă pe toți conaționali (?) din patriă și din străinătate, ca să vină și să contribuă înălțarea strălucirii santei sărbări naționale. Sunetele aceste își află și aci la

noi resunete. „Gazeta” din Brașov primește sciri originale despre pregătiri, și își însoțesc informațiunile cu comentare rău-voitoare (? red. G. Tr.). În Sibiu se formăză „Opinca,” se trimite invitări la subscriere în tôte părțile. Scopulu ce-lu au cu „Opincile” este reformarea cauzei naționale române. Mișcarea pornesc din lăuntru înafară; curentulu se vîrșă din afară înlăuntru, aici se face ghem și se formăză unu ce, care n'are caracteru pronunțat pentru că e turbure, der despre scopulu acestui o re ce deocamdată nu poți sci nimic.

Numai atata e învederat înaintea noastră, că facu turburări. Pentru ce? Nici ei nu știu, ci știu atata că trebuie să facu turburări: așa li-o dictăză „sfânta cauză.” De bună sémă, că istoricii din România altcum zugrăvesc caracterele celor doi eroi, nu precum îi cunoșcem noi aici. Nu li-o luăm în nume de rău. Dar mare lipsă de conștiință se cere, ca Românii nostri să mîrgă după acestu falsu istoric, și să facă tôte nebuniile începute de ei.

Căci pe lângă puțin simț de onore și de datoriă Românii nostri nu numai că nu s'ar lăsa să fie păcăliți de sgomotulu ce-lu facu cei din București, ci seriosu aru trebui să protesteze contra tuturor suspiciunilor, care i-aru pute aduce în legătură cu simpatia față de amintirile cruntei epoci a lui Horia și Cloșca.

Dar presa noastră română și tribunii noștri agitatori nu facu așa. Ei bată tactulu în afară. Acolo se propovăduesc ura contra monarchiei noastre: aici înlăuntru se audu ehourile. Spun că ei sunt fii vitregi ai statului maghiar, că li se urgisesc limba, obiceiurile, simțmintele, credința etc. Ceru lecure și află apăsare, ceru ajutoriu și capătă lovituri. Se audu dincolo țipetele de durere și din ele se prepară apoi — o demonstrația copilărescă — contra monarchiei noastre. Căci scopulu nu poți fi altulu, decâtu acesta: de a nutri ura contra rasei maghiare.

A nu lăsa nici odată să se stângă tăciunele, care arde sub spuză, ca la timpul său să potă aprinde cu elu relațiunile de prietinie între cele dou state vecine, prietenii oficioși arătată, dar în faptu nici odată recunoscută de ei.

Căci ce scopu ar avé societăți ca „Opinca.” Răpăgătoarea de opincă nu servește decâtu pentru a calcă cu ea în noroiu. Er noroiulu se lipesc de opincă și opinca nu se mai curățesc nici odată de el.

De câte ori au fostu făcuți atenți cei dela „Gazeta,” să se porțe bine, să nu calumnieze, să nu vorbescă absurdități despre guvernarea statului maghiar; ca și cum acesta n'ar avé alta de lucru, decâtu a-i nimici pe ei. De câte ori le-am spus'o, că ei ca cetățeni ai statului, n'au de loc motive a se plânge; căci loră cu multu mai bine le merge, decâtu valachilor din România. Cele mai însemnate oficii ale statului, sunt copleșite, gemă de fii lor, (măi! măi! Red. Gaz.) toleranța față de ei a degenerat deja într-o neglijință fără păreche.

(Cu alte cuvinte mai înainte eram cel puțin toleranți, er acum nici toleranți nu mai suntem. Red. G.)

Bine se ia sémă adorării lui Cloșca, ca în sfârșit într-o bună dimineță să nu le șuiere vergele pe de supra capulu!

De geaba se aprindă așa de grozavu Săculii noștri, căci din Horia și Cloșca totu nu voru face câtu îi hălu sfînți unguresci, ca să nu-i mai tămăieze Românii!

Adunarea despărțământului alu XII-lea alu Asociațiunei transilvane.

Comitetulu de primire din Lăpușulu ungurescu ne trimite spre publicare următorulu apel:

On. Domnule! Scopulu Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român, îl cunoșceți precum îl și vedeți expresu în cuvintele: „literatura și cultura poporului român.” — Ce poți să zacă mai multă la inima fiecărui român adevărat, decâtu înaintarea în cultură și rădicarea pe același grad de cultură a poporului nostru, cu celelalte popore conlocuitoare în această patriă, precum și cu poporele civilizatei Europe?

Și ce poți fi mai nobil, decâtu năsuința în această direcțiune? — Adresându-ne deci către P. T. D-ta cu această, scim că, către o inimă plină de acestu nobil zel, ne adresăm.

Despărțământulu alu XII-lea alu Asociați. transilvane p. l. și c. pop. rom. își va ține adunarea din estă an în ținutul nostru muntos și în centrulu cercului — la Lăpușulu-ungurescu, — în localitățile școlii române gr. cat. 10 Augustu a. c.

E dar aci timpul favorabil și oportun, să luăm cu toții parte la această adunare, și să depunem obolulu nostru pe altariulu culturii naționale. Inteligență și popor, preoțime și fii sufletesci, să convenim și să redicăm câștigulu moral și material alu acestei nobile asociațiuni, în această zi de sărbătoare pentru ținutul nostru:

Ne adresăm deci către On, D-ta, rugându-Te ca în cerculu activității d-tale, să esplici poporulu scopulu măreț alu acestei instituțiuni de pace, să faci colecte, să lucră, ca și din popor să se facă câtu de mulți membri ajutatori și binefăcători ai asociațiunei, contribuind care după puterea sa, așa că la 10 Augustu să ia parte la adunare și poporul în număr câtu de mare. Despre inteligență, nu ne indoim, că cea mai mare parte se voru face membri ai Asociațiunei.

Zelulu d-tale va face, să nu ne înșelăm în speranța noastră, și ca să poți tace încă de pe acuma colecte îți trimitem o listă, care împreună cu banii încursi o vei prezentă adunării din 10 Augustu.

Lăpușulu-ungurescu la 20 Iuliu 1884.

Ioan Georgiu, m. p.
pres. comit. fil. de primire.

Augustin Popu.
v. pres.

Corespondința noastră din comitate.

Sângeorgiu din Câmpia, 4 Iulie 1884.

„Unu Român devotatu cauzei naționale” din Clușiu ne provocă în Nr. 100 alu G. Tr. să ne dăm în public raportulu despre decurgerea alegerei de membri comitatensi întemplată în Sopteriu lângă Ormenișulu de pe Câmpia în 25 luni.

Mai înainte trebuie să spună însă pe scurt unele împrejurări, ce sunt de lipsă pentru limpezirea acestui scurt raport.

Noi Românii din acestu cerc încă dela începutulu erei constituționale am făcut legătură cu Ungurii, ca dintre cei 20 membri aleși și trimiși din acestu cerc la congregațiunea municipală, 10 să-i pue Ungurii, pe cine voru voi ei și 10 să-i punem noi eră pe cine vomu vrea. Acestă legătură cu puțină știrbire totu așa s'a implinit la câte trei ani — căci totu la trei ani se alegu membrii municipali.

În anul trecut fiindu alegere eră de 10 membri, cari se ia parte cu voturile lor la restaurarea ampliațiilor comitatensi, ce s'a întemplat în Decembre în Clușiu, proprietarii unguri s'au desbinat în două părți: O parte avend în frunte pe „monstrulu constituțional” din Sopteriu nu vrea să ne dea, decâtu 2 sau 3 membri, și și aceștia nu după voia noastră, ci după placulu ei. Eu m'am folosit de ocaziune și am pactat cu cealaltă partidă, ce ținea la obiceiulu cel vechiu, punend între Români și pe d-nii A. Bohetel și Dr. Isacu. Acestu pactu afară de notarii români, de popa din Sopteriu Turcu și de cel din Crășor cu toți alegătorii lor împreună, de toți Românii inteligenți a fost de bun primit.

Pe basa acestui pactu mergemu în 28 Nov. an. trecut la alegere. Proprietarii unguri fideli pactului își implinesc datoriă; suntem în majoritate, mai cu sémă că și după ameli 6—7 trăsuri aduc alegători, cari mai toți primesc bilete de ale nostre. Ce-i drept din partea notarului comitatensu, Bonis, care era de față; din partea pretorelui și a presidentului Siko s'au folosit tôte piedecile, ce se pot pune; dar nici unu rezultat în favorulu lor nu au avut. Votisarea întreruptă se continuă la 2 ore după ameli. — Vine ora a 6-a, se în-

FOILETONUL.

Din Basmele scandinave.

Cele trei frunze cari cântă.

Traducere de Ión S. Spartali.

A fostu odată unu împărat, care avea trei fete așa de frumoșe și bune, că nu-și avé sémenu. Cea mai mică pe care o chemă Eva, era mai frumoșă și mai gingașă de câtu cele mai mari. Tota lumea o iubea și împăratulu, tătălu ei, o iubea cu deosebire.

Într-o zi, era tómnă, fiindu nnu belciu mare prin prejur, împăratulu hotărî să se ducă și dînsulu acolo cu slujitorii lui. Până să nu plece, întrebă pe fete că ce vreu ele să le aducă, pîntru că așa eră obiceiulu împăratului, că ori de câte ori se ducea unde-va le aducea câte unu dar.

Fetele mai mari vreau să aibă lucruri, care de care mai scumpe; fata cea mică însă nu vrea nimic. Împăratulu o întrebă, dacă nu vrea cumva să-i cumpere vr'o brățară. Dînsa răspunse că are destule giuvaericele și destule parale.

Dar pentru că împăratulu stăruia să ceră și dînsa ceva, fata îi dîse;

„Am și eu o dorință, daru nu cutez să spun.”

„Spune, copila mea, și ori ce vrei, îți voi aduce,

chiar de ar fi să cumpăr lucră ala cu jumătate înpărția mea.

— Bine, dacă e așa, mărite împărate. Am auzit vorbindu-se de trei frunze cari cântă. Aș vrea să le am.

— Cererea ta este forțe mică, aș fi vrut să fi cerut ceva mai greu de implinit.

La belciu se strînsese o grămadă de negustori din tôte țările, așa că lesne găsi prăvăliile de unde să cumpere darurile pentru fetele lui mai mari. Însă când se cumpere cele trei frunze cari cântă, întrebă ici, întrebă dincolo, de unde să găsească? nimeni nu aușise despre dînsese și nici putéu să-lu îndrepte unde să le găsească.

După multe și seci căutări, se hotărî în cele din urmă să incalice și să se întorcă acasă tare îngrijat, că nu poți implini poșta fie-si.

Placă singur, daru pe drum, d'odată, aude aprópe de dînsulu niște sunete ca de vióră ori de ghtară, dar niște sunete așa de dulci cum nu mai aușise dînsu în viața lui.

Îndreptă calulu spre locul de unde pare că vine musica aia, și cu câtu s'apropia mai mult d'acea musica îl fermecă mai mult și-lu atrage. În sfârșit ajunge în mijloculu unei livezi, se uită în drepta și în stînga și în cele din urmă găsește în vârful unui alun trei frunze de aur cari cându se legăneau scoteau musica aceea atăt de dulce.

Ce să mai gîndescă împăratulu: astea erau frunzele fermecate, pe cari le căutase dînsulu de surda totă ziua. Intinde mâna să le rupă, însă frunzele se închid și se trag înapoi și unu glas puternic strigă:

„Să nu te atingi de frunzele astea!”

— Nu pot să cumpăr frunzele astea? întrebă împăratulu.

Făptura nevedută răspunde:

„Eu sunt prințulu Hat. Palatulu meu este sub alunulu ăsta. Nu vîndu frunzele; și le poți da însă numai dacă vei face ce-ți voi cere eu.

— Ce vrei?

Pe ființa pe care o vei întîlni mai întai în cale să mi-o dai mie.

— „Ciudată cerere!” gîndi împăratulu.

Se gîndi însă la dorința fie-si și la făgăduiala lui și primi.

Frunzele se lăsară numai decâtu în jos. Împăratulu le rupse și porni vesel spre palat.

Tota ziua fetele vorbiseră numai de lucrurile scumpe pe cari trebuia să le aducă împăratulu, tătălu lor. Cătră amurg, Eva dîse către surorile ei:

„Dar noi nu ne ducem să întemplinăm pe tata?”

— Eși-tu înainte, dacă vrei. Afară este igrasiă și noi nu vrem să ne stricăm hainele.

cepe eulgerea voturilor: mai multe erau ale noastre, când spre sfârșit, pe fundul cutiei, în care se strînseră ele, nu mai găsim, decât numai de cele date pentru 2 Român. Spre uimirea și mirarea noastră cădem cu 5 voturi mai puțin, decât vreașmasii noștri. Se ia cutia în cercetare și ce se vede?... în fund se găsește o gaură de 3 degete spartă, acoperită cu un nod de sfără și sigilul întreg — la întreruperea votării cutia se ferecase în sfără și se sigilase.

Nu inculpez pe nime, cu atât mai puțin pe d-l Siko, — la densusul se ținuse cutia, — dar ce am spus în raportul așternut comisiunii verificătoare, dicit și acum, că mâni rele și păcătoase au scos până la 45—50 bilete de ale noastre și le-au înlocuit cu de ale lor.

În urma recursului s'a nimicită acesta alegere și s'a hotărât a doua pe 20 Febr. a. c. și s'a dovedit operațiunea povestită și prin aceea, că noi am învins cu 51 voturi, așa precum s'a scris în Nr. 20 al G. Tr. în Febr. a. c. Membrii cu puțină deosebire au fost aceia, cari au fost și la cea dintâi alegere. Proprietarii unguři fideli și la această a doua alegere au fost constanți.

Guvernamentalii dușmani împotriva acestei alegeri încă au făcut recurs și după o lungă trăgănare, sub pretext, că alegerea s'a făcut după listele din 1883 era s'a nimicită, cu toate, că între listele din 1883 și 1884 numai deosebire de 6 alegători era.

În urma acestora s'a hotărât a treia alegere pe 25 Iunie l. tr. tot în Sopteri, de astă-dată nu sub președinția lui Siko, ci a lui Csernaton. Aici am se observă, la a doua alegere s'a scris o cerere de către 170 alegători, mai mult de jumătate, căci la olată sunt 280—pentru schimbarea locului de alegere dela Sopteri la Ormenișu și cererea s'a înaintat la gremiul comitatensu, care de sigur o va pune ad acta după congregațiune, în Sopteri fiind ei tare bine baricadați.

Pe cale privată am înțeles apoi dela Clușu, că alegerea a treia e deplin hotărâtă pe 25 Iunie a. c. oficiosu nu s'a auunțat, decât numai cu trei zile mai înainte. Am scris dară în toate părțile vre-o 30 scrisori și provocări punându așa în mișcare pe omeni.

Dar proprietarii unguři Duminecă înainte de alegere pe ascuns se adună în Ormenișu pactându în mod perfid cu Siko și consoții, fără a ne da de veste nouă, cu atâta mai puțin dar a ne chema și pe noi la o astfel de conferință; acolo au statorit și listele ei între ei.

Eu am fost încunoscintat de către preotul Vodă despre perfidia lor mișelăscă, dar nu puteam crede, căci îi socotiam omeni de onore și sciam, că la imbierea lor se făcuse pactul, că ei au stăruit pe lângă el la cele două alegeri trecute și nu-mi putea fi nică erțat a crede acesta. Cu ei se fără ei pe aceeași cale avem să apucăm.

Cei dela putere s'au îngrijit, ca eu și preotul Vodă, ca proprietari din Ormenișu, să fim destinați tocmai pe ziua de 25 Iunie la comasarea de acolo, hotărând această și chiar prin tribunalul dela Clușu. Fîndu peste puțină se lipsesc dela comasare, negăsind nici un advocat, care să mă înlocuască, căci am fost înscințat numai în s'era de 24 Iunie, am rugat pe preotul din Chichind Petru Rusu să conducă alegerea și să porte grijă de afacerile ei.

Ce a făcutu nu știu de sigur, dar venind la Ormenișu d-l D. F. ne spuse, că sosind 35 alegători din Mlașu mare fură luați din urmă ca nisce oi de către pretorele Sándor Imre împreună cu alți alegători, ce stăteau la quartirul nostru și cari aveau a decide votarea, le dete preotul bilete de ale contrarilor, promițendu-le bunătură și câte de toate. Așa se zădărnici lupta, și din partea noastră mulți alegători plecară nevoind să se espună brutalităților stăpânilor înșelători. Mereu li se spunea apoi, că de geaba e totă truda, că de ar învinge nu de 2—3 ori ci de 20 de ori totu nu se va aproba acea alegere, pentru că Dacoromâni ca Bohățiel și Isacu nu potă avé locu în congregațiune.

Binevoiescă însă d-l autor al articolului din G. Tr. Nr. 20, ca unul ce a fost de față la alegerea din cestiune, se o descrie într'unu mod sincer și drept și mai cu semnă se ne spună de ce nu au mersu pe calea

apucată (cu se fără proprietarii pomeniți) așa ca să iasă mai multe voturi în favorul nostru?

După ce d-l autor al acestui articlu va descrie mersul celor întemlate în Sopteri, imi rezervă și eu dreptul a-mi face ale mele obiecțiuni. Dar dicit, că r'elul e cu multu mai mare, decât și-lu p'ote închipui cineva, pe r'endū se va descoperi însă și el.

Ludovicu Simonu.
proprietaru.

Colera în Franța.

Dr. Marcovicu, trimis de guvernul român, se studieze caracterul epidemiei din Franța, a cercetat spitalele din Marsilia. După rezultatele dobândite până acum, crede, că putem spera, că furia colerei va scăde pe încetul.

Marcovicu a plecatu la Toulon.

Roger, duhovnicul mănăstirei din Marseille Re-traite, muri luni s'era, după ce la amiazi făcuse slujba liturgiei. Mănăstirea s'a închisă îndată și vre-o 80 de maice b'etr'ene au luat lumea în capu prin toate părțile. Totu, ce-a r'emasu în mănăstire, a fost ars sub privegherea unui comisaru polițist, Georges.

După cifre autentice se constată, că numărul fugarilor din Marsilia se urcă la 60,000 omeni. D'ecă adaugem și numărul celor ce au fugit pe corăbii, putem dice fără greșală că a patra parte a locuitorilor Marsiliei au p'arșit orașul.

În mare perplesitate e însă căpitanul portului; nu știe ce să facă cu corăbiile infectate. Locuitorii de pe lângă Capul Pinède au protestat în contra staționării lor aproape de maluri, d'ic'endū, că le strică aerul; se le m'ane mai pe mare, nu găsește mijloc să le prov'edă cu de ale traiului, nevoind nimenea să se însărcineze cu acesta!...

În Lyon a murit o femeă, ce venise dela Marsilia și unu doctoru, ce se ocupa cu studiarea microbilor s'a bolnăvit. Temperatura s'a domolit prin pl'oiie și așa situațiunea se făc mai favorabilă.

Din Toulon se mai scrie, că 18 dame în haine de doliu au prezentat lui Toupan, locuitorului primaru, o petițiune subscrisă de 10,000 femei catolice, cer'endū v'oe să țină o procesiune pe stradele orașului pentru încetarea colerei.

Diverse.

Unu jurnalistu ministru. — Scriitorul și jurnalistu s'erbescu de origine din Banatul s'erbescu, Lazar Costicu, a fost denumit ministru de culte și instrucțiune publică în Muntenegru. Costicu este unu bărbatu forțe talentat, și și-a însușit cultură mai multă la universitatea din Viena. Mai pe urmă a redactat jurnalul „Independența” în Belgrad, până ce a fost esilat de regele Milanu din cauza opozițiunei sale pré inverșunate. Se pare, că toate elementele s'erbesci cu s'emptiminte naționale se grupă încetulu cu încetulu împrejurulu principelui din Muntenegru.

Amor și sinucidere. — În Neustatt forestierulu Vincențiu Groh, unu b'etr'enu de 82 de ani, a pușcatu pe soția-sa, cu care a trăit 50 de ani împreună, apoi s'a impușcat și pe sine în gură. Am'endou cadavrele au fost înmorm'entate în aceeși gropă. Este neesplicabilu motivulu, ce a îndemnatu pe b'etr'enu omu la această crimă oribilă. Se vorbesce, că o a treia pers'ona ar fi făcutu o glumă cu densusu, pe care luându-o seriosu, l'a făcutu jalosu.

Sfârșitul pleșuvei. — Colonelulu rusescu Prevalski, care e renumit prin călătoriile sale interesante în centrul Asiei, a făcutu o deosebită descoperire întruna din expedițiunile sale recente. Densusu avea să facă unu drumu lungu prin pustia Stamai. Pământulu era grozavu de ferbinte; căldura era de 62¹/₂° C. la am'edzi, s'era de 32—35° C. Neașteptat fu surprinderea naturalistulu rusescu în decursulu marșului său prin pustia, cându observă că tuturor participanților pleșuvi le-a crescutu p'elulu și barba câtu se p'ote de cur'endū. Ceva mai minunat observă colonelulu la unu t'eneru cazacu. La intrarea în pustia acesta avea unu obrazu m'ole ca de fată, după câte-va zile obrazulu său at'at de delicat, era împodobit cu o barbă plină câtu se p'ote de désă. Colonelulu rusescu este unu înv'etat seriosu, prin urmare această istorisire merită totu creșmentulu. Influența ferbinței asupra creșterii p'elului se dovedesce și prin aceea, că locuitorii zonei ferbinț au p'eru mai desu ca cei din zona rece. În totu casulu s'a aflatu modul prin care se p'ote pune odată cap'etu pleșuvei, călătorind cu toții prin pustia Stanai.

Sentințe rusesci. — Lupulu a chemat pe capra la masă, dar ea nu a primit. — Vulpea dorme, dar în visu numără găinile. — Lupulu își schimbă în totu anul p'elulu, d'er totdeuna r'em'ane lupu. — Dragostea foculu și tusea nu sunt de împrumutat. — Imprietneșce-te cu ursulu, dar pentru aceea nu l'asa măciuca din m'ana. — Tote sunt amare pentru celu ce are veninu în gură. — P'anea și sarea umilesc și pe t'ahari. — Cine v'eneză doi epuri, nu va prinde nici unulu. — Dumneșeu nu se pripeșce nici odată și e sigur de ajungerea sc'opului. — De-i închiș draculu ușa, întră în casă pe fer'estră. —

Cea mai mică carte, ce s'a tipărit din vremea lui Gutenberg până acum, este edițiunea librarului Ulrich Höpli din Milanu a „Comediei divine” a lui Dante. Cartea e de 5 centimetri de lungă, 3¹/₂ cm. lată și 2 cm. grosă; nu se p'ote ceti, decât cu lupe puternice. Pe 500 foi, formatu 128°, conține cele 14,233 versuri frumoșe ale infernului, purgatorulu și paradisiului, pe lângă unu portretu al vestitulu poetu florentinu. După tipărire a 1000 esemplare, însă formele tiparului, pré gin-gașe fiindu, s'au ruinat.

Notițe bibliografice.

Negriada epopeă națională, partea II, va eși de sub presă la finea lui Septembrie. Cei cari posedu partea I. și ar dori să procure separat și partea II. au să trimită prețulu de 2 fl. până la începutulu lui Septembrie. După eșirea de sub presă părțile nu se mai v'end separat.

Opera întregă (partea I. și II) abonată înainte costă 3 fl. 50 cr., după eșirea de sub presă se urcă prețulu.

Abonamentele a se adresă la autorulu Ar. Den-suşan în Iași.

Colectanții primescu 10% rabat.

Rectificare. În articulu de fondu din Nr. trecut: r'endulu alu 2-lea în locu de „privilegiulu” este a se ceti „prilegiulu” și în art. „S'erbări istorice în Sibiu” r'end 2 în locu de: „conationalii” să se citescă „compatriții.”

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

— »Bine, stați voi acasă,» răspuse Eva și eși afară. Cum eș auți tropotulu cailor și musica fermecată. Venia tată-s'eu cu cele trei frunze, cari cântă. Alergă bucurôsă înainte lui și bietu tată-s'eu cum o vede încremenesce, pentru că își aduse aminte ce făgăduise, și trebuia să-și jertfescă copila. D'ensa îl într'ebă că ce are de s'arată așa m'ahnit și el nu vrea să spuie; însă pentru că d'ensa nu l'ă l'asă în pace el îi spuse ce învoială făcuse pentru ca să dobîndescă frunzele fermecate: spuse că se îndatorase către prințu subpământ'enu ca să îl dea pe ființa, care i va eși mai întâi în cale, și acum vede că fie-sa, pe care o iubesce ca pe ochii lui din capu, i-a eșit mai întâi în cale.

Toți supușii împ'eratulu r'emaseră încremeniși cându aușiră ce aștepta pe buna lor prințesă. Împ'eratulu era desnădăjduit. Însă trebuia să-și ție făgăduiala. Luă cu densusu pe iubita lui Evă, o duce în livade, o l'asă lângă alunu și se întorse acasă plâng'endū.

Plângea și d'ensa de frică și mai cu semnă unde se vedea singur, cându ce se veș! D'odată se deschise pământulu sub picioarele ei și pică într'o odaie în care era numai aur și argintu. Însă nu se vedea nici picioru de omu.

Umblă încoce, umblă incolo, uitându-se cu mirare la lucrurile frumoșe dimprejurulu ei; în sfârșit, obosi și puse pe unu patu alu cărui așternutu era mai alb

ca spuma laptelui și așa de subțire că-lu puteai sparge cu limba. Peste câte-va vreme se deschise o ușă în fundulu odăii. De prințesă se apropiă unu om și-i d'ise:

»Eu sunt prințulu Hat și palatulu ăsta este alu meu. M'a blăstemat unu smeu ca să nu potă fi v'edut de nici o ființă omenescă. Nu potă dar să viu lângă tine de câtu numai n'optea. Dar d'ecă o să ai credință în mine, are să vie o vreme mai bună.

Apoi se culcă lângă d'ensa. Când se crăp de ăiuă d'insu se sculă și nu se mai întorse decât s'era.

Așa trecură multe luni. Eva avea totu ce putea să dorască. Dacă câte odată tinja, frunzele fermecate cântau și se învesel'eu. Într'o ăi n'ascu unu băiatu. Totă ăia îl m'angăia pe copilașu ei și din ce în ce mai multu iubea pe bărbatu-s'eu, pe care nu-lu putea vedé.

Într'o n'opte veni mai târziu ca de obicei. D'insa îl într'ebă din ce pricină întârziase. »Viu din orașulu împ'eratulu, tatălu t'eu, și-ți aduc v'esti noi. Tatălu-t'eu vré se se însore a doua oră. Ai vré să-te duci cu copilașulu la nunta lui?»

D'insa-i răspuse bucurôsă, că primesce să-se ducă, și atunci bărbatu-s'eu îi d'ise: »Numai, te rog, să-mi făgăduescă că nu o să dai pe față taina traiulu nostru.

— Îți făgăduesc din totă inima» îi răspuse nevastă-sa. A doua ăi de dimineță d'ensa eși îmbrăcată în haine

scumpe, se urcă cu fiu-s'eu într'unu caru de aur, care o duse într'o clipă la palatulu tătane-s'eu.

La nunta se strînse lume nespusă. Toți se bucurară când v'edură pe Eva așa de frumoșă și așa de bogat îmbrăcată. Împ'eratulu se dete jos »de pe tron,» îi eși înainte și muma ei vitregă și cu surorile o strînseră în brațe și se bucurară de bună venirea ei.

Pe urmă îi făcură felu de felu de întrebări. Împ'ărătesa vrea să afle totu și mai multu, țin'ea să știe ce felu de omu era prințulu Hat și cum trăia. Însă Eva se ferea să-i spuie adev'erulu și ea de ce-o vedea așa de aceea o într'ebă mai multe, până ce împ'eratulu îi d'ise odată: »Ce ne pasă noș, dragă, să scim toate? Destulu numai să fie fata noastră fericită.»

Împ'ărătesa tăcu și hotărî să nu-o mai întrebe până nu o găsi odată vreme cu prileju.

După ce se sfârși nunta, care ținuse mai multe zile, Eva se sul'ér în carulu ei de aur și se întorse acasă într'o clipă. Cum întră în palatulu său de sub pământu inima i-se vesel'eu numai decâtu aușind cum cântau frunzele fermecate și se bucură și mai multu cându veni bărbatul ei și-i spuse câtu de multu o iubesce și că totu la d'ensa se gândise câtu fusese la nunta.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 24 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	121.15	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.75	Despăgubire p. dijma de vin ungar	99.25
Rentă de hârtie 5%	88.85	Imprumutul cu premiu ungar	115.—
Imprumutul căilor ferate ungare	142.50	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	114.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	96.10	Renta de hârtie austriacă	80.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	118.50	Renta de arg. austr.	81.65
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	102.60	Renta de aur austr.	103.30
Bonuri rurale ungare	101.50	Losurile din 1860	135.30
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.50	Act. băncii de credit ungar	305.—
Bonuri rurale transilvane	101.25	Act. băncii de credit austr.	303.80
		Argintul — Galbin împărătesc	5.75
		Napoleon-d'or	9.67
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 10 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93 1/2	vënd.	94
Renta rom. amort. (5%)		95 1/4		—
» convert. (6%)		97		98
Impr. oraș. Buc. (20 l.)		34		—
Credit fonc. rural (7%)		102		102 3/4
» » (5%)		90 1/2		91
» » urban (7%)		101		102
» » (6%)		97		98
» » (5%)		87 1/4		88
Banca națională a României		1325		1422
Ac. de asig. Dacia-Rom.		328.		344
» » Națională		244 1/2		—
Aur		5.20.		—
Bancnote austriace contra aur		2.07.		2.09

Cursul pieței Brașov
din 25 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump.	9.15	Vënd.	9.17
Argint românesc		9.10		9.15
Napoleon-d'or		9.65		9.67
Lire turcesce		10.90		10.96
Imperiali		9.90		9.96
Galbeni		5.62		5.66
Scrisurile fonc. » Albina		100.50		101.50
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcată dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

Nr. 587—884.

1—3

Concursu.

La scólele grănițeresce sunt următoarele stațiuni de învățatori de conferit:

1. La scóla din Voila, comitatul Făgărașului și la cea din Riu-alb, comitatul Hunedórei postul de învățatoriu diriginte cu salare anuale de câte 300 fl. val. austr.
2. La scóla din Copăcelu postul de învățatoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. v. a.
3. La scóla din Țințari postul unu alu treilea învățatoriu cu salariu anual de 150 fl. v. a.
4. Eventuale la scóla din Orlat postul de învățatoriu adjunct cu salariu anual de 200 fl. v. a.

La toți cuartir liber și lemnele necesare pentru focu.

Aceia, cari voiescu a ocupa una din stațiunile numite au de trimite cererea loră provăduță cu toate documentele prescise de lege, cel mult până la 14 Augustu an. cur. la „Comitetul administrativ alu for. dului scolariu alu foștilor grănițari din „regimentul român I. în Sibiu.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia a . „ — „ 10

Pentru repetiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 or	10%
» » » 5—8 »	15%
» » » 9—11 »	20%
» » » 12—15 »	30%
» » » 16—20 »	40%
Dela 20 de repetiri în sus	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 113 Maiu 1884.

10—25

Invitare de abonamentu la cele mai eftine diare române.

„Amicul Familiei” diaru beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în număr câte 2—3 côle; — și publică: romane, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorie, studii sociale; — articlii scientific mai alesu din sferă economiei și a igieniei de casă. — »Sciri din lumea mare» cu preferință acelea, cari interesă mai de aproape societatea românescă, — „principii din viață și notițe de petrecere. Fie-care număr este bogat și frumosu ilustrat. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întregu e numai 4 fl. pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întregu 10 franci — lei plătibili în bilete de bancă ori în timbre postal.

„Preotulu român.” Diaru bisericesc, scolaric și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în număr câte de 1 1/4—2 1/2 côle și publică: articlii din sfera tuturor științelor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale, dar mai alesu ritual, — predice pre domineci, serbători și diferite ocațiuni, mai alesu pentru ocațiuni funebrale, precum și »schite de predică» și ori-ce amenunte aplicabile în predică, »catechese» și alte »învățătură pentru popor, tractate pedagogice, didactice, studii și recensiu literare, sciri — din sfera bisericescă, scolaric și literar. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întregu e 4 fl., pre 1/2 2 fl., pre 1/4 1 fl. — Pentru România pre anul întregu 10 franci — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postal.

„Cărțile Săteanului Român.” Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/2 côle — și publică: »romane populare, istorioare, fabule, poezii, anecdote, proverbi» și alte »amenunte de învățătură și petrecere, cunoscințe de economie, industrie, igienă ș. a., — »sciri din lumea mare» mai alesu acelea cari mai de aproape atingu pe poporul nostru. — Prețulu de prenumerațiune pre un an întregu e numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre postal.

Tóte aceste trei diare deodată abonate costau pre anul întregu 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

— Esemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. —

Aceia, cari voru abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, voru primi îndată gratis patru portrete foarte frumoase.

Numeri de probă se trimitu gratis ori cui.

A se adresă la: Cancelaria „NEGRUȚIU” în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vëndare următoarele opuri de minune eftine:

Amor și dincolo de mormentu. Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negruțiu. Prețulu 30 cr. — Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III, IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețulu la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr. — Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr. — Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemă pentru economi, industriași și comercianți. Prețulu 50 cr. — Apologiă. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Român, înverderi și rectificări de Dr. Gregori Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețulu 30 cr. — Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere înverdită și apreciată de Dr. Gregori Silasi. Broșura I. și II. Prețulu fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr. — Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 192 pagini cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețulu redus (dela

1 fl. 20 cr. la) 60 cr. — Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr. — Ifigenia în Tauris. Tragediă în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr. — Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragost. Novela istoric națională. Prețulu 20 cr. — Elu trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețulu 25 cr. — Secretele alor trei nopți seu trei morți vii. Romanu englesu după Frankstein de Pamfilu I. Grapini. Prețulu 50 cr. — Herman și Dorotea după W. de Goethe traducțiune liberă de Const. Morariu. Prețulu 50 cr. — Economie pentru scólele popor. de T. Roșiu. Ed. II, Prețulu 30 cr. — Petulantulu. Comediă în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuțu. Prețulu 50 cr. — Nu mă uita. Colectiune; de versuri funebrale urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețulu 50 cr.

— Tóte acestea 20 opuri deodată procurate se dan cu prețulu bagatelă de 3 fl. 60 cr. —